

ἐρρεῖτο vitiosum esse monuit. Sed correctionem eius τὸ παρακένεσμα ob articulum molestum neque Iphigeniae loco, ubi est τὸ δεινὸν παρακένεσμα defensum, probare nequeo. Quare aliter haec correxi.

V. 1623. κεί μὲν ἦν ἀλώσιμος ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους. Confer v. 1182. λυεθ' ἰππικὰς φάτνας, ὄπαδοί, κἀκκομίζετ' ἄρματα, ὡς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖς ἄλογος. Πονεῖν et πόνος in his de cursu concitato dictum non ceperunt interpretes. Eam horum vocabulorum significationem pluribus illustravi ad Xenoph. de arte equestri librum p. XXIV..

---

 CORRIGENDA.

P. 454. v. ult. l. ἠλεῖσθαι.

P. 479. v. ult. l. σπείσαντας.